

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobkyně: **Skřivánek s. r. o.**
sídlem Na Dolinách 153/22, Praha
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Bejčkem
sídlem Bubenská 1, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 16. 12. 2016, č. j. ÚOHS-R0260/2016/VZ-49359/2016/321/EDy

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16. 12. 2016, č. j. ÚOHS-R0260/2016/VZ-49359/2016/321/EDy, jakož i rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 10. 2016, č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-40696/2016/531/VNe, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 28 162,80 Kč, k rukám jejího advokáta Mgr. Tomáše Bejčka, sídlem Bubenská 1, Praha, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Uveřejněním oznámení ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 3. 2016 zahájil zadavatel (Ministerstvo pro místní rozvoj), otevřené řízení na veřejnou zakázku „*Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce*“. Poté dne 17. 8. 2016 uveřejnil zadavatel ve Věstníku veřejných zakázek rozhodnutí o zrušení výše uvedené veřejné zakázky. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni dne 15. 8. 2016.
2. Žalobkyně podala proti rozhodnutí zadavatele o zrušení veřejné zakázky námitky. Dne 5. 9. 2016 obdržela rozhodnutí o námitkách, kterým zadavatel námitkám žalobkyně nevyhověl. Následně podala žalobkyně návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve smyslu § 114 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Předmětné správní řízení Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 4. 10. 2016, č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-40696/2016/531/VNe, zastavil podle § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách s odůvodněním, že k návrhu žalobkyně nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli.
3. Napadeným rozhodnutím předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozklad žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že správní orgány nesprávně zhodnotily důkazy a pochybily při výkladu ohledně doložení dokladu o doručení námitek zadavateli. Napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť se nevypořádalo s argumentací obsaženou v rozkladu.
5. Žalobkyně k návrhu připojila kopii námitek, včetně výpisu z datové schránky zástupce žalobkyně, který obsahoval detail odeslané datové zprávy zadavateli. Na něm je vyznačeno datum a čas dodání datové zprávy 23. 8. 2016 v 15:19:48. Jediným logickým i jazykovým výkladem ustanovení § 110 odst. 4 a § 111 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách je, že za okamžik doručení námitek je potřeba považovat okamžik, kdy se námitky dostanou do faktické dispozice zadavatele.
6. Povinnost navrhovatele stanovenou v ustanovení § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách přiložit k návrhu doklad o doručení námitek zadavateli je bezpochyby nutno vykládat v souladu s ustanovením § 110 zákona o veřejných zakázkách. Žalovaný interpretuje § 18a zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozporu s konstantní judikaturou soudů v oblasti veřejných zakázek, podle níž § 18a zákona o elektronických úkonech nelze vykládat doslovně. Podle rozhodovací praxe soudů je podání zadavateli doručeno okamžikem, kdy mu dojde. Rovněž dle § 570 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších

předpisů, působí právní jednání vůči nepřítomné osobě od okamžiku, kdy jí dojde, resp. kdy se dostane do sféry dispozice adresáta.

7. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách deklaroval, že námitky obdržel dne 24. 8. 2016. Písemné potvrzení zadavatele v rozhodnutí o námitkách, že mu námitky byly v určitý den doručeny, je zcela nesporné. Žalovaný měl v takovém případě považovat datum doručení námitek zadavateli za prokázané.
8. Žalovaný neposoudil postup žalobkyně při doložení dokladu o doručení námitek zadavateli správně, neboť nezohlednil konkrétní okolnosti případu, zejména skutečnost, že v době podání návrhu neexistovala jakákoliv pochybnost o doručení námitek zadavateli, ani o datu tohoto doručení. Žalovaný postupoval rovněž v rozporu s § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jelikož se ve svém rozhodnutí pokusil stanovit požadovaný obsah, formu a náležitosti dokladu o doručení námitek, čímž uplatnil svou pravomoc mimo zákonný rozsah.
9. Námitky žalobkyně proti rozhodnutí zadavatele byly evidentně doručeny včas, jelikož dle § 111 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách zadavatel nerozhoduje o námitkách, které byly podány opožděně. Pokud tedy zadavatel o námitkách rozhodoval, je nepochybné, že byly doručeny v zákonné lhůtě.
10. Judikatura správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84) je jednotná v tom, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je nepochybné, že zásadní argumenty žalobkyně nebyly žalovaným vypořádány.
11. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že k zastavení správního řízení došlo v souladu se zákonem.
13. Doklad o podání námitek neprokazuje nic o okamžiku doručení námitek zadavateli. I ve smyslu chápání doručování v soukromoprávním režimu a aplikace § 18a odst. 2 zákona o elektronických úkonech takový dokument nedokládá, že by se podání dostalo do dispoziční sféry adresáta, resp. v kterém okamžiku se tak stalo.
14. Odkaz žalobkyně na judikaturu Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2013, č. j. 31 Af 38/2012-52, není přílehlavý, neboť uvedený judikát se zabývá otázkou doručování stejnopisu návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, tedy dokumentu souvisejícího již se správním řízením, který je naprosto odlišné povahy, nežli podání námitek zadavateli. To má charakter ryze soukromoprávní povahy, proto je třeba tyto úkony vzájemně diferencovat. V předmětném případě žalovaný aplikoval § 18a odst. 2 zákona o elektronických úkonech v novelizovaném znění. Novelou byl odstraněn problém, který vedl soud k potlačení jazykového výkladu a k nutnosti aplikace institutu doručování podle obecného soukromoprávního kodexu.

15. Považuje-li žalobkyně za dostatečný doklad rozhodnutí zadavatele o námitkách, nelze této argumentaci přisvědčit. Dokladem o doručení by se stala nijak nepodložená a neověřená subjektivní proklamace zadavatele v rozhodnutí o námitkách. Doklad o doručení jako povinná náležitost návrhu musí prokazovat skutečnost, která by již neměla být primárně předmětem dokazování v průběhu správního řízení, neboť zákon vyžaduje, aby doručení námitek zadavateli bylo postaveno najisto již při podání návrhu.
16. Účelem § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách je, aby návrh obsahoval skutečný doklad, jímž bude prokázán okamžik doručení námitek. Ač tento doklad může mít různou formu, musí z něj vyplývat objektivně určitelný okamžik doručení námitek.
17. Při interpretaci zákona v předmětném případě proti sobě stojí na jedné straně principy dobré správy a možnosti přístupu ke správnímu orgánu, na straně druhé zásada účelnosti a efektivnosti správního řízení. Je na účastníkovi řízení, aby splnil náležitosti podaného návrhu s tím důsledkem, že pokud požadované náležitosti nebudou naplněny, dojde k zastavení správního řízení. Za situace, kdy žalobkyně svoji povinnost nesplnila, nelze její povinnost přenášet na žalovaného, neboť by tím došlo k porušení zásady efektivnosti a účelnosti správního řízení.
18. K namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 130. Je přesvědčen, že z rozhodnutí předsedy žalovaného jednoznačně vyplývá, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že rozhodnutí o zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona je správné a v souladu se zákonem. Z napadeného rozhodnutí je rovněž patrné, jakými právními úvahami se předseda žalovaného řídil.
19. Žalovaný proto navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Další podání žalobkyně

20. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného ze dne 24. 3. 2017 nesouhlasila s argumentací, že citovaná judikatura na věc nedopadá z důvodu, že v mezidobí došlo k novelizaci § 18a odst. 2 zákona o elektronických úkonech. Žalovaný dovozuje, že zákon o elektronických úkonech je svojí povahou *lex specialis*, proto nelze aplikovat obecnou občanskoprávní úpravu doručování.
21. Z tvrzení žalovaného vyplývá, že doručování pomocí datových schránek diskvalifikuje uchazeče oproti jiným způsobům doručování. Elektronické doručování pomocí datových schránek je rovnocenné s ostatními způsoby doručování listin, proto má stejné právní účinky jako jiné formy doručení.
22. Žalobkyně setrvala na argumentaci, že za okamžik doručení námitek je nutné považovat okamžik, kdy se námitky dostanou do faktické dispozice zadavatele. Povinnost navrhovatele přiložit k návrhu doklad o doručení námitek tak byla splněna.
23. Rovněž argumentace žalovaného týkající se rozhodnutí zadavatele o námitkách, součástí kterého bylo prohlášení zadavatele o datu doručení námitek, je zcela účelová. Žalobkyně nevidí důvod, proč by prohlášení zadavatele nemělo být spojeno s právními účinky, které jsou jeho obsahem. Ustanovení § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách ukládá navrhovateli předložit doklad o tom, že byly námitky včas doručeny. Druh dokladu není nijak specifikován. Jelikož doklad o dodání do datové schránky je datován 23. 8. 2016 a sdělení zadavatele hovoří o datu doručení 24. 8. 2016, je z okolností případu zcela zřejmé, že dne 23. 8. 2016 došlo k dodání do datové schránky zadavatele, přičemž následujícího

dne se zadavatel s námitkami seznámil. Nepochybně tak bylo osvědčeno, že námitky byly podány včas.

24. Žalobkyně nerozporuje zásadu rychlosti a hospodárnosti správního řízení. Je však nepochybné, že v souladu s touto zásadou je nutné dodržovat i další zásady správního řízení. Zásada hospodárnosti nestojí proti dalším zásadám správního řízení, na jejichž porušení žalobkyně poukazuje.
25. Obdobně ve vyjádření ze dne 12. 2. 2019 setrvala žalobkyně na svých tvrzeních. Dodala, že předložená dodejka nebyla v dané kauze jediným důkazem prokazující řádné doručení námitek. Rovněž zadavatel v rozhodnutí o námitkách uváděl konkrétní datum doručení námitek. Žalobkyně dále poukázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 97/2016-84, ve kterém soud dospěl k závěru, že požadavky žalovaného na doklad o doručení námitek jsou příliš formální. Soud zdůraznil, že doručeníka není jediným důkazním prostředkem, který prokazuje, že námitky byly doručeny. Rozhoduje doručení v materiálním smyslu, nikoliv doklad. Žalobkyně zmínila změnu rozhodovací praxe žalovaného v návaznosti na výše uvedené závěry krajského soudu.

V. Ústní jednání

26. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích obsažených v písemných podáních. Žalobkyně zdůraznila formalistický výklad žalovaného. Žalovaný pak podotkl, že judikatura správních soudů je nejednotná a nebyla známa v době rozhodování žalovaného.
27. Soud konstatoval podstatný obsah soudního a správního spisu a k návrhu žalobkyně provedl dokazování rozhodnutími žalovaného ze dne 4. 12. 2017, č. j. ÚOHS-R0253/2016/VZ-35403/2017/322/DJa, a ze dne 8. 12. 2017, č. j. ÚOHS-R0252/2016/VZ-35899/2017/322/DJa. Žalobkyně netrvala na provádění dokazování informací o zakázce ev. č. 647076, kterou navrhovala v žalobě, ani na čtení dokumentů obsažených ve správním spise. Další dokazování proto soud neprováděl.

VI. Posouzení věci soudem

28. Soud přezkoumal rozhodnutí předsedy žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí předsedy žalovaného.
29. Dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
30. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí [bod VI. A) rozsudku]. Následně posuzoval, zda žalobkyně k návrhu přiložila „*doklad o doručení námitek zadavateli*“ ve smyslu § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách [bod VI. B) rozsudku].

VI. A) Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

31. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti, proto se soud nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí předsedy žalovaného způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je vadou natolik závažnou, že je k ní soud

povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*). Pro tuto vadu by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).

32. Předseda žalovaného se v napadeném rozhodnutí ztotožnil s argumentací a závěry uvedenými v prvostupňovém rozhodnutí ohledně naplnění podmínek pro zastavení řízení dle § 117a zákona o veřejných zakázkách. V této souvislosti soud upozorňuje, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je v rámci soudního přezkumu pohlíženo jako na jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 As 63/2011-92). To v první řadě znamená, že případné nedostatky v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí může napravit druhostupňový orgán. V druhé řadě z tohoto pravidla plyne, že druhostupňový orgán nemusí slepě opakovat argumentaci správního orgánu prvního stupně, jestliže se s ní ztotožní. A právě k této situaci došlo v projednávaném případě. Předseda žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí stručně, ale dostatečně konkrétně vysvětlil, proč doklady předložené žalobkyní nepovažuje za doklady o doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách a z jakého důvodu tedy bylo na místě zastavit řízení dle § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách. Poukázal na odlišnosti mezi doručováním námitek zadavateli jakožto soukromoprávním institutem a námitkami doručovanými orgánem veřejné moci. Právě správnost těchto závěrů žalobkyně podanou žalobou napadá a vyvrací konkrétní argumentací, a soudu nic nebrání v tom, aby správnost těchto úvah věcně posoudil. Lze tak uzavřít, že předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem uvedl, proč považuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně za správné a zákonné.
33. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tak není důvodná.

VI. B) Námitka nesprávného výkladu § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách

34. Podstatou projednávané věci je posouzení, zda žalobkyně k návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele podaného u Úřadu na ochranu hospodářské soutěže přiložila takový podklad, který lze považovat za „*doklad o doručení námitek zadavateli*“ ve smyslu § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách. Toto posouzení je stěžejní pro hodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí, které je založeno na závěru, že žalobkyně doklad o doručení námitek zadavateli k návrhu nepřipojila, a tudíž bylo na místě řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zastavit podle § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách.
35. Dle § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách je součástí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zasílaného žalovanému před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku mimo jiné doklad o doručení námitek zadavateli. Bližší nároky na formu (podobu) tohoto dokladu zákon nestanoví. Účel tohoto požadavku však je zřejmý: prokázat, že navrhovatel před podáním návrhu na zahájení správního řízení vyčerpал možnost provést nápravu přímo u zadavatele, k čemuž mu slouží institut námitek upravený v ustanovení § 110 zákona o veřejných zakázkách. Podání námitek řádně a včas je přitom výslovnou podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele (§ 110 odst. 7 věta pátá zákona o veřejných zakázkách).
36. Dle § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách žalovaný řízení zastaví, jestliže k návrhu zasílanému Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku není připojen doklad o doručení námitek zadavateli.

37. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně ke svému návrhu na přezkum úkonů zadavatele adresovanému žalovanému přiložila dodejku ze systému datových schránek, tj. potvrzení o dodání zprávy do datové schránky zadavatele, podle níž byly námitky žalobkyně dodány do datové schránky zadavatele dne 23. 8. 2016 v 15:19:48 hod. (viz dokumenty obsažené pod č. 1. 1 správního spisu). V rozhodnutí o námitkách (které je rovněž součástí správního spisu) zadavatel uvedl, že mu byly námitky žalobkyně doručeny dne 24. 8. 2016. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 4. 10. 2016 dodejku jako doklad o doručení námitek neakceptoval, neboť podle jeho názoru nedokládala doručení námitek, k němuž došlo až přihlášením oprávněné osoby zadavatele do datové schránky. Správní řízení proto zastavil. Předseda žalovaného jeho závěry potvrdil.
38. Otázkou doručování písemností zadavateli prostřednictvím datové schránky se zabýval ve své rozhodovací činnosti jak Krajský soud v Brně (např. rozsudky ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 97/2016 – 84, a ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 118/2016 – 63), tak Nejvyšší správní soud (např. v rozsudcích ze dne 24. 3. 2013, č. j. 1 Afs 2/2013-46, ze dne 24. 10. 2018, č. j. 9 As 364/2017 – 47, nebo ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 Afs 57/2013-39). Soud proto ze závěrů těchto rozsudků vycházel.
39. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 97/2016-84, k povaze „dokladu o doručení námitek zadavateli“ dle § 114 odst. 3 ve spojení s § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách vyslovil, že při absenci zákonné definice toho, co se rozumí dokladem o doručení námitek zadavateli, je třeba za takový doklad považovat v zásadě jakýkoli doklad (např. rozhodnutí o námitkách v návaznosti na podací lístek pošty), z něhož lze bez důvodných pochybností osvědčit okolnosti řádného doručení námitek zadavateli. Obdobně podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2018, č. j. 31 Af 27/2017 – 382, může být dokladem o doručení vše, co vede k naplnění smyslu a účelu ustanovení § 114 odst. 3 zákona, tj. k prokázání řádného a včasného podání námitek zadavateli, včetně toho, kdy k němu došlo a od jakého okamžiku je potřeba počítat běh odpovídajících zákonných lhůt.
40. Žalovaný při svém rozhodování akcentoval soukromoprávní charakter vztahu mezi dodavatelem a zadavatelem. Nevzal však v úvahu, že institut námitek a rozhodování o nich je i jakýmsi procesním předstupněm přezkumného řízení vedeného žalovaným (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 118/2016-63). K tomu Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 369/2017 – 46, uvedl, že „[k]ontraktní proces při zadávání veřejných zakázek je formalizován a regulován donucujícími ustanoveními zákona. Tím se vymyká obvyklým ryze soukromoprávním vztahům při běžném sjednávání smluv, které jsou mimo rámec veřejných zakázek, a vnáší do věci veřejnoprávní element. Je také zřejmé, že zde existuje veřejný zájem na transparentnosti, férovosti a regulérnosti procesu kontraktace v souvislosti s veřejnými zakázkami. (...) Námitky zadavateli a jejich vypořádání v rozhodnutí zadavatele jsou jakousi „předehrou“ před samotným – ryze veřejnoprávním – přezkoumáním postupu zadavatele ze strany žalovaného a zadavatel s nimi musí zacházet v souladu s uvedenými principy.“ Jedná se tedy o zjevný projev veřejnoprávní ingerence státu do vztahů mezi zadavateli a dodavateli.
41. Z tohoto hlediska se povaha doručování námitek do jisté míry blíží povaze doručování stejnopisu návrhu na přezkum úkonů zadavatele samotnému zadavateli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 2/2013-46). Podobně jako nedoručení stejnopisu se totiž i nedoručení námitek promítá v rovině veřejného práva vyloučením věcného

přezkumu úkonů zadavatele [viz § 117a písm. d), e) a § 110 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách] zahájeného na návrh.

42. Nelze se rovněž ztotožnit s argumentací žalovaného, podle které lze na doručování zadavateli užít § 18a odst. 2 zákona o elektronických úkonech, upravující dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob. Není pochybností, že zadavatel - Ministerstvo pro místní rozvoj – je „orgánem veřejné moci“ (§ 6 a § 18 zákona o elektronických úkonech), nikoli jen právnickou osobou podle § 18a zákona o elektronických úkonech. Jak uvedl Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 118/2016 – 63, s ohledem na jazykový a systematický výklad § 18a odst. 2 zákona o elektronických úkonech, jakož i celého zákona o elektronických úkonech, na tento případ daleko přílehavěji dopadá režim § 18 tohoto zákona, tj. režim doručování orgánu veřejné moci. Jako doklad o doručení námitek ve smyslu § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách tak podle citovaného rozsudku zcela postačí pouze potvrzení o dodání do datové schránky zadavatele (označované jako dodejka) a není potřeba potvrzení o přihlášení oprávněné osoby (označované jako doručenka). Správnost uvedeného závěru potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 369/2017 – 48, v němž doplnil, že z tohoto důvodu doručení a dodání do datové schránky orgánu veřejné moci nastává v jeden okamžik.
43. Z výše uvedených závěrů vyplývá, že je-li zadavatelem orgán veřejné moci, je nutné za doklad o doručení považovat v souladu s § 18 zákona o elektronických úkonech potvrzení o dodání námitek do datové schránky zadavatele. V předmětném případě žalobkyně takový doklad (dodejku, potvrzující dodání námitek do datové schránky Ministerstva pro místní rozvoj dne 23. 8. 2016 v 15:19:48 hod.) k návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele připojila, proto nebyly dány důvody pro zastavení řízení podle § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách. Postup žalovaného, který předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí aproboval, tak byl v rozporu se zákonem. Námitka nesprávného posouzení doložení řádného dokladu o doručení námitek dle § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách [resp. naplnění podmínek pro zastavení řízení dle § 117a písm. d) zákona] tak je důvodná.
44. Soud nepřisvědčil argumentaci žalovaného, že judikatura správních soudů týkající se dané problematiky je rozporná. V dané věci byl zadavatelem správní orgán, je tak zřejmé, že pro takový případ je nutné aplikovat závěry ohledně nutnosti veřejnoprávního posuzování otázky doručování vyslovené např. v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 118/2016-63, potvrzené Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 9 Afs 369/2017-48. Nepřípadné je rovněž tvrzení žalovaného, že předmětná judikatura nebyla žalovanému známa v době vydání napadeného rozhodnutí. Je sice pravdou, že závěry vyslovené v předmětných rozsudcích žalovanému v době vydání napadeného rozhodnutí známy nebyly, vztahují se však k tehdy účinné úpravě a k výkladu ustanovení tehdy platného zákona o veřejných zakázkách, proto z nich soud při posuzování věci vycházel.
45. Vzhledem k tomu, že soud výše uzavřel, že žalobkyně ke svému návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele řádně doložila doklad prokazující doručení námitek zadavateli, ztrácí jakéhokoli významu vyjadřovat se blíže ke skutečnosti, zda údaj o doručení bylo lze zjistit i z rozhodnutí zadavatele o námitkách.
46. Závěrem soud odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, v níž je vytýkán orgánům veřejné moci tzv. přepjatý formalismus. V nálezu ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. II. ÚS 3042/14, Ústavní soud konstatoval, že přepjatě formalistická interpretace zákona je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti. Správní orgány v projednávaném případě (stejně jako

v případě řešeném Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 9 As 369/2017-47) postupovaly formalisticky, pokud se odmítly návrhem žalobkyně věcně zabývat a řízení o něm zastavily, přestože podmínka spočívající v doložení dokladu o doručení námitek byla splněna. V konečném důsledku vedl takový postup k tomu, že žalobkyni byl odepřen věcný přezkum postupu zadavatele žalovaným.

VII. Závěr a náklady řízení

47. Soud tak z výše uvedených důvodů rozhodnutí předsedy žalovaného pro nezákonnost zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). S ohledem na charakter pochybení, kterým je zatíženo rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně, soud zrušil napadené rozhodnutí předsedy žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které jeho vydání předcházelo, podle § 78 odst. 3 s. ř. s.
48. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na něm, aby opětovně posoudil naplnění podmínek projednatelnosti návrhu žalobkyně na přezkoumání úkonů zadavatele a poté případně přistoupil k jeho věcnému projednání. Jako „doklad o doručení námitek zadavateli“ žalovaný využije potvrzení o dodání námitek do datové schránky zadavatele (dodejku).
49. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně se skládají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč (3000 Kč za podanou žalobu a 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku) a z odměny a náhrady hotových výdajů jejího zástupce. Soud přiznal zástupci žalobkyně odměnu podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za pět úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, sepis žaloby, replika ze dne 24. 3. 2017, doplnění žaloby ze dne 12. 2. 2019 a účast na jednání) 5 × 3100 Kč a náhradu hotových výdajů s těmito úkony spojenými 5 × 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky); celkem tedy 17 000 Kč. Zástupce žalobkyně ve vyčíslení nákladů řízení ze dne 8. 3. 2019 požadoval odměnu i za přípis soudu ze dne 31. 1. 2017, jehož předmětem bylo vyjádření nesouhlasu žalobkyně s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Předmětné podání však soud nepovažuje za písemné podání ve věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, proto žalobkyni odměnu za tento úkon nepřiznal. Jelikož zástupce žalobkyně je společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie a plátcem daně je tato osoba (artpatent, advokátní kancelář s. r. o.), zvýšil soud přiznanou odměnu o částku odpovídající této dani (tj. o 3570 Kč) na 20 570 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.; věta za středníkem). Dále soud přiznal zástupci žalobkyně náhradu za promeškaný čas v důsledku cesty zástupce žalobkyně k jednání soudu dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu za každou započatou půlhodinu ve výši 9 × 100 Kč a náhradu cestovních výdajů ve výši 2692,80 Kč. Celkem tedy zástupci žalobkyně náleží náhrada nákladů řízení ve výši 28 162,80 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.
50. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších

nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení ani náhradu nákladů řízení nepožadovala).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. března 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu